"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଏହି ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ ସ୍□ୟଂ ରୁଦ୍ର ଭଗବାନ ରଚନା କରିଛନ୍ତି, ଏଥିରେ ତୁମେ ନିଜର ସବୁ କିଛି ସ୍□ାହା କରିଦିଅ କାହିଁକିନା ଏବେ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । "

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ କେଉଁ □ାଣ୍ଡରଫୁଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଖେଳ ଚାଲୁଛି?

ଉତ୍ତର**:-** ଭଗବାନଙ୍କ ଦ୍□ାରା ରଚିତ ଯଜ୍ଞରେ ହିଁ ଅସୁରମାନଙ୍କର ବିଘ୍ନ ପଡୁଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ବିଚିତ୍ର ଖେଳ ଚାଲିଛି । ଏପରି ଯଜ୍ଞ ପୁଣି ସାରା କଳ୍ପ ମଧ୍ୟରେ କେବେ ବି ରଚନା କରାଯିବ ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ରାଜସ୍□ ଅଶ୍□ମେଧ ଯଜ୍ଞ ଯାହାକି ସ୍□ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ରଚାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ବିଘ୍ନ ପଡୁଛି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ତୁମେ କେଉଁଠି ବସିଛ? ଏହାକୁ ସ୍କୁଲ୍ ଅଥବା ୟୁନିଭରସିଟୀ ମଧ୍ୟ କହିପାରିବ । ଏହା ହେଉଛି ବିଶ୍□ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଯାହାର ଈଶ୍□ରୀୟ ଶାଖାମାନ ରହିଛି । ବାବା ହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ ୟୁନଭରସିଟୀ ଖୋଲିଛନ୍ତି । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ରୁଦ୍ର ଯଜ୍ଞ ନାମ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି, ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ, ଶିବବାବା ଏହି ପାଠଶାଳା ଅଥବା ୟୁନିଭରସିଟୀ ଖୋଲିଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବାବା ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ମନେ ରହିବା ଉଚିତ୍ - ଭଗବାନ ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଏହି ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରାଯାଇଛି, ଯାହାର ଖ୍ୟାତି ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ରାଜସ୍□ ଅଶ୍□ମେଧ ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ, ରାଜସ୍□ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍□ରାଜ୍ୟ ନିମନ୍ତେ, ଅଶ୍□ମେଧ ଅର୍ଥାତ୍ ଏସବୁ ଯାହା କିଛି ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି, ତାହା ସବୁ ସ୍□ାହା କରୁଛୁ । ଶରୀର ମଧ୍ୟ ସ୍□ାହା ହୋଇଯିବ । ଆତ୍ମା ତ କେବେ ସ୍□ାହା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସମସ୍ତ ଶରୀର ସ୍□ାହା ହୋଇଯିବ, ବାକି ଆତ୍ମାମାନେ ଘରକୁ ଫେରିଯିବେ । ଏହା ହେଉଛି ସଙ୍ଗମଯୁଗ । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା ଚାଲିଯିବେ, ବାକି ଶରୀର ନାଶ ହୋଇଯିବ । ଏସବୁ ହେଉଛି ଡ୍ରାମା, ତୁମେମାନେ ଡ୍ରାମାର ଅଧିନରେ ପରିଚାଳିତ ହେଉଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ରାଜସ୍□ ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରୁଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ରଚନା କରାଯାଇଛି । ଏପରି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରିଛି । ଡ୍ରାମା ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଢାଇବା ପାଇଁ କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ଭଳି ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରାଯାଇଛି । ମୁଁ ରଚନା କରିଛି - ଏହା କହିବା ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଡ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ରଚନା କରାଯାଇଛି । ଏହା କଳ୍ପ କଳ୍ପ ରଚନା ହେଉଛି । ଏହି ଡ୍ରାମା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟେ ନା । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଥରେ ମାତ୍ର ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରାଯାଉଛି । ଏହା କୌଣସି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । ଏବେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁଛି - ବାସ୍ତବରେ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟଯୁଗ ଥିଲା, ଏବେ ପୁଣି ଚକ୍ରର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି । ପୁନର୍ବାର ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ତୁମେ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ସ୍□ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢୁଛ । ସେଥିପାଇଁ ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେହିମାନେ ହିଁ ପବିତ୍ର ରହୁଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଏବେ ମଧ୍ୟ ହେବେ । ତେଣୁ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଡ୍ରାମାକୁ ଦେଖିବା ସହିତ ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମାର୍ଗ ମଧ୍ୟ ବତାଇବାକୁ ହେବ, ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ପବିତ୍ରତା । ବାବାଙ୍କୁ ଡ଼ାକୁଛନ୍ତି - ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କର, ଏହି ଛି-ଛି ଦୁନିଆରୁ ନେଇଯାଅ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ଆମକୁ ଘରକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ପଏଣ୍ଟସ୍ ଦିଆଯାଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମନ୍ମନାଭବ, ଏହା ହିଁ ମୁଖ୍ୟ କଥା । ପାବନ ହେବା ପାଇଁ ହିଁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛ, ଏ କଥା ଭୁଲିଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଯେତେ ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବ ତୁମର ସେତେ ଫାଇଦା ହେବ । ଚାର୍ଟ ମଧ୍ୟ ରଖିବା ଦରକାର । ନଚେତ୍ ଶେଷରେ ଫେଲ୍ ହୋଇଯିବ । ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛ, ଆମେ ହିଁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଥିଲୁ, ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମଅନୁସାରେ ଯିଏ ଉଚ୍ଚ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ମେହନତ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ମଧ୍ୟ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣୁଛ ଯେ, ବାକି ଅଳ୍ପ ସମୟ ଅଛି, ପୁଣି ସୁଖର ଦିନ ଆସିବ । ବାସ୍ତବରେ ଆମର ଅସରନ୍ତି ସୁଖର ଦିନ ଆସିବ । ବାବା ଥରେ ମାତ୍ର ଆସୁଛନ୍ତି, ଏହି ଦୁଃଖଧାମକୁ ଖଲାସ କରି ନିଜର ସୁଖଧାମକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ଏବେ ଆମେ ଈଶ୍□ରୀୟ ପରିବାରରେ ଅଛୁ, ପୁଣି ଦୈବୀ ପରିବାରକୁ ଯିବୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ହିଁ ଗାୟନ ରହିଛି - ଏହି ସଙ୍ଗମ ହିଁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବାର ଯୁଗ ଅଟେ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ଆମକୁ ବେହଦର ବାବା ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ଆଗକୁ ଗଲେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ମାନିବେ । ସେ ସମୟ ମଧ୍ୟ ଆସିବ ନା । ଏବେ ତୁମ କଥାର ଏତେ ପ୍ରଭାବ ପଡୁ ନାହିଁ । ଏବେ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି, ବିନାଶର ସମୟ ଅତି ନିକଟ ହୋଇଗଲାଣି । ଶେଷ ସମୟରେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସି ବୁଝିବେ । ସୃଷ୍ଟିର ଚକ୍ର କିପରି ଘୁରୁଛି, ଏହି ଜ୍ଞାନ କାହା ପାଖରେ ନାହିଁ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ପବିତ୍ରତା ପାଇଁ କେତେ ବିଘ୍ନ ପଡୁଛି । ଅବଳାମାନଙ୍କ ଉପରେ କେତେ ଅତ୍ୟାଚାର ହେଉଛି । ଦ୍ରୌପଦୀ ଡ଼ାକିଥିଲେ ନା । ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଦ୍ରୌପଦୀ, ସୀତା, ପାର୍ବତୀ ଅଟ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବା ଦ୍□ାରା ଅବଳା, କୁବ୍ଜାମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ତ ରହି ପାରିବେ ନା । ଭଗବାନ ଆସି ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି, ଏଥିରେ କେତେ ବିଘ୍ନ ପଡୁଛି । ଏବେ ମଧ୍ୟ ବିଘ୍ନ ପଡୁଛି, କନ୍ୟାକୁ ଜବରଦସ୍ତି ବିବାହ କରାଉଛନ୍ତି, ନଚେତ୍ ମାଡ ମାରି ବାହାର କରିଦେଉଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଡ଼ାକୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ତେଣୁ ଆସିବା ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ତାଙ୍କର ଶରୀର ଦରକାର ନା, ଯେଉଁଥିରେ ଆସି ପବିତ୍ର କରିବେ । ଗଙ୍ଗା ପାଣି ଦ୍□ାରା ତ ପବିତ୍ର ହେବେ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ଆସି

ପବିତ୍ର କରାଇ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି ।

ତୁମେ ଦେଖୁଛ ଏହି ପତିତ ଦୁନିଆର ବିନାଶ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ । ତେଣୁ କାହିଁକି ବାବାଙ୍କର ନ ହେବୁ, ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପଣ ହୋଇନଯିବୁ । ପିଲାମାନେ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଆମେ ସ୍□ାହା କିପରି ହେବୁ? ଟ୍ରାନ୍ସଫର କିପରି କରିବୁ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ତୁମେ ଏହି ସାକାର ବାବା (ବ୍ରହ୍ମା)ଙ୍କୁ ଦେଖୁଛ ନା । ଇଏ ନିଜେ କରି ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଯେପରି କର୍ମ ମୁଁ କରିବି, ମୋତେ ଦେଖି ଅନ୍ୟମାନେ କରିବେ । ବାବା ଯାଙ୍କ ଦ୍□ାରା କର୍ମ କରାଇଲେ ନା । ସବୁକିଛି ଯଜ୍ଞରେ ସ୍□ାହା କରିଦେଲେ । ସ୍□ାହା ହେବାରେ କ'ଣ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ଅଛି କି । ଇଏ ନା ବହୁତ ସାହୁକାର ଥିଲେ, ନା ଗରୀବ ଥିଲେ । ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ସାଧାରଣ ଥିଲେ । ଯଜ୍ଞ ରଚନା କଲେ ସେଥିରେ ଖାଦ୍ୟ ପାନୀୟର ସବୁ ସାମଗ୍ରୀ ଦରକାର ନା । ଏହା ହେଉଛି ଈଶ୍□ରୀୟ ଯଜ୍ଞ । ଈଶ୍□ର ଆସି ଏହି ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞର ସ୍ଥାପନା କରିଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗର ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି, ଏହି ଯଜ୍ଞର ମହିମା ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ଅଟେ । ଈଶ୍□ରୀୟ ଯଜ୍ଞରୁ ହିଁ ତୁମର ଶରୀର ନର୍ବାହ ହେଉଛି । ଯିଏ ନିଜକୁ ଅର୍ପଣମୟ ଭାବୁଛନ୍ତି, ନିମିତ୍ତ ଭାବୁଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ଏସବୁ କିଛି ଈଶ୍□ରଙ୍କର, ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କ ଯଜ୍ଞରୁ ଭୋଜନ ଖାଉଛୁ - ତେବେ ଏହା ବିଚାର କରିବାର କଥା ନା । ଏଠାରେ ତ ସମସ୍ତେ ଆସି ରହିବେ ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍□ରୂପରେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ତ ଦେଖ କିପରି ସବୁକିଛି ସ୍□ାହା କରିଦେଲେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେପରି କର୍ମ ଇଏ କରୁଛନ୍ତି, ଯାଙ୍କୁ ଦେଖି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେରଣା ମିଳିଲା । ଅନେକ ସ୍□ାହା ହୋଇଗଲେ, ଆଉ ଏବେ ସେମାନେ ନିଜର ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧିରେ ମଧ୍ୟ ବିଚାର ଆସୁଛି ଯେ - ଆତ୍ମା ତ ଚାଲିଯିବ, ବାକି ଶରୀର ସବୁ ଏଠାରେ ଶେଷ ହୋଇଯିବ । ଏହା ବେହଦର ଯଜ୍ଞ ଅଟେ, ଏଥିରେ ସବୁ ସ୍□ାହା ହୋଇଯିବ । କିପରି ବୁଦ୍ଧି ଆଧାରରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇ ନଷ୍ଟୋମୋହା ହେବ - ଏକଥା ଏବେ ତୁମକୁ ବୁଝାଯାଉଛି । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ସବୁ ଜନିଷ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ । ଏହା କେତେ ବଡ଼ ଯଜ୍ଞ । ସ୍□ର୍ଗରେ ପୁଣି କୌଣସି ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରାଯାଏ ନାହିଁ, ନାଁ କୌଣସି ଉପଦ୍ରବ ହୋଇଥାଏ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଯେତେ ସବୁ ଯଜ୍ଞ ରହିଛି ସେସବୁ ଶେଷ ହୋଇଯିବ । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଏକମାତ୍ର ଭଗବାନ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସେ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବୀଜରୂପ, ସତ୍ୟ, ଚୈତନ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଶରୀର ଜଡ଼, ଆତ୍ମା ଚୈତନ୍ୟ ଅଟେ । ସେହି ଜ୍ଞାନର ସାଗର ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ କେବଳ ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି, ଆଉ ତୁମକୁ ବାବା ସବୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନ ତ ବହୁତ ବେଶି ନୁହେଁ । ବିଶ୍□ର ଚକ୍ର କିପରି ଘୂରୁଛି, ଏହାକୁ କେବଳ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ।

ଏଠାରେ ବାବା ତୁମକୁ ନିଜେ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ସାଧାରଣ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ଭାଗୀରଥ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟନ୍ତି, ସିଏ ନିଶ୍ଚୟ ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇଥିବେ, ଯାହାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ବାବା ଆସିବେ । ତାଙ୍କର ଶିବ ନାମ ହିଁ ପ୍ରଚଳିତ ଅଛି । ବାକି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ନାମ ବଦଳୁଛି, ଯାଙ୍କ ନାମ କେବେ ବି ବଦଳୁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଭକ୍ତିରେ ଅନେକ ନାମ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି । ସିଏ ଶିବବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଶିବଙ୍କୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ କୁହାଯାଏ ନା । ଭଗବାନ ହିଁ ଆସି ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍□ର୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ହେଲେ ନା । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ, ଭାରତରେ ହିଁ ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା । ଏବେ ନର୍କ ହୋଇଯାଇଛି । ପୁଣି ସ୍□ର୍ଗ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଙ୍ଗମଯୁଗ, ଯେତେବେଳେ କି ବାବା ନାଉରିଆ ହୋଇ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପାରିରୁ ସେପାରିକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ପୁରୁଣା ଦୁଃଖର ଦୁନିଆ ପୁଣି ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ନିଶ୍ଚୟ ନୂଆ ଦୁନିଆ ଆସିବ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ତୁମେମାନେ ଏବେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ହିଁ ଘଡ଼ି ଘଡ଼ି ଭୁଲିଯାଉଛ, ତେଣୁ ଏଥିରେ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ । ପୂର୍ବରୁ ତୁମ ଦ୍□ାରା ଯାହା ବିକର୍ମ ହୋଇଛି, ତା'ର ଦଣ୍ଡ କର୍ମଭୋଗ ରୂପରେ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ଏବଂ ଏହା ଅନ୍ତିମ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୋଗିବାକୁ ହେବ, ଏଥିରେ କ୍ଷମା ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ, ବାବା କ୍ଷମା କରିଦେବେ, କିଛି ବି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ସବୁ ହେଉଛି । କ୍ଷମା ଆଦି ମିଳି ନ ଥାଏ । ହିସାବ କିତାବ ଚୁକ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଏଥିପାଇଁ ଶ୍ରୀମତ ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି, ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶିବବାବାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତ ଦ୍□ାରା ତୁମେ ଶ୍ରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଉଛ । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବାବା ତୁମକୁ ଉଚ୍ଚ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଏବେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଉଛ, ଏବେ ତୁମର ସ୍ମୃତି ଆସିଛି - ବାବା କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଆସି ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ପାଠପଢା ଦ୍□ାରା ଅଧାକଳ୍ପ ପ୍ରାରବ୍ଧ ମିଳୁଛି । ସୃଷ୍ଟି ଚକ୍ର କିପରି ଘୂରୁଛି, ଏହି ଜ୍ଞାନର ସେଠାରେ ଆବଶ୍ୟକତା ନ ଥାଏ । ବାବା ପ୍ରତି କଳ୍ପରେ ଥରେ ମାତ୍ର ଆସି କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ସୃଷ୍ଟିର ଚକ୍ର କିପରି ଘୂରୁଛି ।

ତୁମର କାମ ହେଉଛି ପଢିବା ଏବଂ ପବିତ୍ର ହେବା, ତା ସହିତ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ରହିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କର ହୋଇ ଯଦି ପବିତ୍ର ନ ହେଲ ତେବେ ଶହେ ଗୁଣା ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ । ନାମ ମଧ୍ୟ ବଦନାମ ହୋଇଯିବ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ସତଗୁରୁଙ୍କର ନିନ୍ଦୁକକୁ କେଉଁଠି ସ୍ଥାନ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜଣାନାହିଁ ଯେ ଇଏ କିଏ ଅଟନ୍ତି । ସତ୍ୟ ବାବା ହିଁ ସତ୍‌ଗୁରୁ, ସତ୍ ଶିକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି ନା । ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଢାଉଛନ୍ତି, ସିଏ ସତ୍ୟ ସତଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଯେମିତି ବାବା ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି, ସେମିତି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟ । ବାବା ତ' ସବୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଇଛନ୍ତି , ଯିଏ ଯେତେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି, ସେତିକି କରିବେ । ପୁରୁଷାର୍ଥ ତ କରିବାକୁ ହେବ, କର୍ମ ବିନା କେହି ରହି ପାରିବେ ନାହିଁ । କେତେ ହଠଯୋଗ ଆଦି କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାହା ମଧ୍ୟ କର୍ମ ଅଟେ ନା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ଧନ୍ଦା ଅଟେ, ଆଜୀବିକା ନିମନ୍ତେ । ଖ୍ୟାତି ହେଉଛି, ବହୁତ ପଇସା ମିଳୁଛି, ପାଣି ଉପରେ, ନିଆଁ ଉପରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କେବଳ ଉଡ଼ିପାରୁନାହାଁନ୍ତି । ଏଥିରେ ପେଟ୍ରୋଲ୍ ଆଦି ଦରକାର ନା, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଫାଇଦା ନାହିଁ । କାରଣ ପବିତ୍ର ତ

ହେଉନାହାଁନ୍ତି । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ହେଉଛି । ତାଙ୍କର ବିଜ୍ଞାନ କୌଶଳର ଦୌଡ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଆଉ ତୁମର ନିରବତାରେ ରହି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାର ପ୍ରତିଯୋଗିତା । ସମସ୍ତେ ଶାନ୍ତି ହିଁ ମାଗୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଶାନ୍ତି ତୁମର ସ୍□ଧର୍ମ, ତେଣୁ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ନିଜର ଘର ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଏହା ହେଉଛି ଦୁଃଖଧାମ । ଆମେ ଶାନ୍ତିଧାମରୁ ପୁଣି ସୁଖଧାମକୁ ଆସିବୁ । ଏହି ଦୁଃଖଧାମ ଖଲାସ ହୋଇଯିବ । ଏହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣ କରି ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଧାରଣ କରାଇବାକୁ ହେବ । ବାକି ଅଳ୍ପ ଦିନ ରହିଛି, ଲୌକିକ ପାଠ ପଢି ପୁଣି ଶରୀର ନିର୍ବାହ ଅର୍ଥେ ବହୁତ କଷ୍ଟ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଭାଗ୍ୟବାନ ସନ୍ତାନମାନେ ତୁରନ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥାନ୍ତି ଯେ ଆମେ କେଉଁ ପାଠ ପଢିବୁ । ଲୌକିକ ପାଠପଢା ଏବଂ ଏହି ଅଲୌକିକ ପାଠପଢା ଦ୍□ାରା କ'ଣ ମିଳୁଛି । ଏହି ପାଠପଢାରେ ତ' ୨୧ ଜନ୍ମର ପ୍ରାରବ୍ଧ ମିଳୁଛି । ତେଣୁ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ୍ ଆମେ କେଉଁ ପାଠ ପଢିବୁ । ଯାହାକୁ ବେହଦ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ପାଇବାର ଥିବ, ସେ ଏହି ବେହଦ ପାଠପଢାରେ ଲାଗିଯିବେ । କିନ୍ତୁ ଡ୍ରାମା ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ କାହାର ଭାଗ୍ୟରେ ନ ଥିଲେ ପୁଣି ସେହି ଲୌକିକ ପାଠପଢାରେ ଲାଗି ପଡ଼ିଥା'ନ୍ତି । ଏହି ପାଠ ପଢନ୍ତି ନାହିଁ । କୁହନ୍ତି ଫୁରସତ ମିଳୁ ନାହିଁ । ବାବା ପଚାରୁଛନ୍ତି, କେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଭଲ? ତାହା ଦ୍□ାରା କ'ଣ ମିଳୁଛି ଏବଂ ଏହା ଦ୍□ାରା କ'ଣ ମିଳୁଛି? କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଲୌକିକ ପାଠପଢା ଦ୍□ାରା କ'ଣ ମିଳିବ, ଅଳ୍ପ କିଛି ରୋଜଗାର କରିବୁ । ଏଠାରେ ତ ଭଗବାନ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଆମକୁ ତ ଏହି ପାଠ ପଢି ରାଜପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଅଛି, ତେଣୁ ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ କେଉଁ କଥା ପ୍ରତି ଦେବା ଉଚିତ୍ । କେହି କେହି କହିଥା'ନ୍ତି ବାବା ସେ ପାଠପଢା ସରିଲେ ପୁଣି ଆସିବୁ, ବାବା ବୁଝିଯାଆନ୍ତି ଏହାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ନାହିଁ । କ'ଣ ଘଟିବ ତାହା ଆଗକୁ ଗଲେ ଦେଖିବ । ଜାଣୁଛନ୍ତି - ଶରୀର ଉପରେ ଭରସା ନାହିଁ, ତେଣୁ ଏହି ସତ୍ୟ ରୋଜଗାରରେ ଲାଗିଯିବା ଉଚିତ୍ । ଯାହାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ଅଛି ସେ ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ଉଜ୍□ଳ କରିବେ । ସେଥିପାଇଁ ପୁରା ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ, ଆମେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ନିଶ୍ଚୟ ନେବୁ । ବେହଦର ବାବା ଆମକୁ ରାଜତ୍□ ଦେଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ କାହିଁକି ଆମେ ଏହି ଗୋଟିଏ ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ପବିତ୍ର ନ ରହିବୁ । ଏତେ ଢେର ସନ୍ତାନ ପବିତ୍ର ରହୁଛନ୍ତି । କ'ଣ ମିଛ କହୁଛନ୍ତି କି । ସମସ୍ତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି, ପଢୁଛନ୍ତି, ତଥାପି ବିଶ୍□ାସ କରୁନାହାଁନ୍ତି । ବେହଦର ବାବା ସେତେବେଳେ ଆସୁଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ନୂଆରେ ପରିଣତ କରିବାର ସମୟ ଆସୁଛି । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ତ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ । ଏହା ବହୁତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଟେ । ବାସ୍ତବରେ ସେହି ସମୟ ଆସିଯାଇଛି, ଅନେକ ଧର୍ମ ରହିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ଥାଏ । ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କେହି କେହି ଅଛନ୍ତି ଯିଏକି ଏବେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ଆରେ ନିଶ୍ଚୟ କରିବାରେ କ'ଣ ସମୟ ଲାଗୁଛି । ଶରୀର ଉପରେ କ'ଣ ଭରସା ଅଛି କି? ସେଥିପାଇଁ ଟିକିଏ ହେଲେ ବି ସୁଯୋଗ ହାତଛଡା କରିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଯଦି କାହାର ଭାଗ୍ୟରେ ନଥିବ ତେବେ ତାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ତିଳେ ମାତ୍ର ଏ ଜ୍ଞାନ ରହିନଥାଏ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଅବିନାଶୀ ରୋଜଗାର କରି ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ଗଢିବାକୁ ହେବ । ଶରୀର ଉପରେ କୌଣସି ଭରସା ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଟିକିଏ ବି ସୁଯୋଗକୁ ହାତଛଡା କରିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ନଷ୍ଟୋମୋହା ହୋଇ ନିଜର ସବୁକିଛି ରୁଦ୍ର ଯଜ୍ଞରେ ସ୍□ାହା କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜକୁ ଅର୍ପଣ କରି ଟ୍ରଷ୍ଟି ହୋଇ ଦାୟିତ୍□ ତୁଲାଇବାକୁ ହେବ । ସାକାର ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ଈଶ୍□ରୀୟ ନିଶା ଦ୍□ାରା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ଭୁଲୁଥିବା ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ଭବ ।

ଯେପରି ସେହି ନିଶା ସବୁ କିଛି ଭୁଲାଇ ଦେଇଥାଏ, ସେହିପରି ଏହି ଈଶ୍□ରୀୟ ନିଶା ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖର ଦୁନିଆକୁ ସହଜରେ ଭୁଲାଇ ଦେଇଥାଏ । ସେହି ନିଶାରେ ତ ବହୁତ କ୍ଷତି ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ, ଅଧିକ ପିଇବା ଦ୍□ାରା ମୃତ୍ୟୁବରଣ ମଧ୍ୟ କରିଥାଆନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହି ନିଶା ଅବିନାଶୀ କରିଦିଏ । ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ଈଶ୍□ରୀୟ ନିଶାରେ ମସ୍ତ ରହିଥାଅନ୍ତି ସେମାନେ ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେବେ ଏକମାତ୍ର ବାବା ଦ୍□ିତୀୟ କେହି ନୁହେଁ - ଏହି ସ୍ମୃତି ହିଁ ନିଶା ଚଢାଇଥାଏ ଏବଂ ଏହି ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ହିଁ ସମର୍ଥୀ ଆସିଥାଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ପରସ୍ପରକୁ କପୀ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ବାବାଙ୍କୁ କପୀ କର ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁକରଣ କର ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଇଶାରା:- ଆତ୍ମିକ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କର ଏବଂ ଅନ୍ତରମୁଖୀ ହୁଅ ।

ଅନ୍ତରମୁଖୀ ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ଗୁହ୍ୟତାକୁ ଯାଇପାରିବେ । ଜ୍ଞାନର ପ୍ରତ୍ୟେକ

ପଏଣ୍ଟର ରହସ୍ୟ କ'ଣ ଏବଂ କେଉଁ ସମୟରେ କେଉଁ ବିଧିରେ ତାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବା ସେବାରେ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ, ଏହିଭଳି ଭାବରେ ତା' ଉପରେ ମନନ ଚିନ୍ତନ କରିବା ସହିତ ତା'ର ରହସ୍ୟର ସ୍□ାଦକୁ ଅନୁଭବ କର, ତେବେ ନିଶାର ଅନୁଭୂତି କରିପାରିବ ।